

По това писмо изказвамъ мнение: а) навърно е отъ подпор. Гл. Марковичъ, който се занимаваше съ доброволцитѣ въ Зайчаръ; въ сжщия день е раздавалъ на четитѣ пари (гл. брошурата му); „Вашъ подч.“ навърно е „подпоручикъ“, по съкратено, а последната буква е неясна; б) патрони сж били нуждни, защото на стр. 4 се говори за измокряване на имашитѣ се.

—До като доброволцитѣ българи сж били въ Кладово и при пжтуването имъ на югъ къмъ Зайчаръ, тѣ сж пѣли:

„Нещеме ний богатство,

Нещеме ний пари“ . . . ;

„Пролѣтъ дойде и пиленце

По Балкана пѣе“ . . . ;

„Драга наша, Българиио,

Славна наша сладка земльо“ . . . , която бѣ преводъ на хърватската пѣсень;

„Лепа наша домовина,

Ой юначка земльо мила“

Пѣли сж сжщо така Ботйови пѣсни, народни и все съ бунтовенъ духъ.

— 3 —

ВЪВЕДЕНИЕ

Зайчаръ
20 VI 1876 г.

Днесъ стана главно устройство на четитѣ; всички доброволчески чети бѣхме построени на полето, дойдоха господата руситѣ и като ни прегледаха, направиха размѣствания и отъ насъ всички съставиха 4 чети, а именно:

I-ва чета на воеводата Панайотъ Хитовъ,

II-ра Старо-сърбиянска на Симо Соколова,

III-та на Филипъ Тотя, а

IV-та на дѣда Иля Марковича.

Когато всичко бѣ уредено и четитѣ попълнени добре, а на четитѣ отредени четоводници и взводни, даде се заповѣдъ да бжде готово всичко за тръгване; презъ ноцъта тръгнахме отъ Зайчаръ всѣка чета за себе си и стигнахме на разсъмване въ Вратарница. Тукъ имахме голѣма почивка. Бѣше неприятно, защото лошо и дъждовно време ни придружаваше по цѣлия пжтъ. Тукъ ядохме и следъ обѣда се разнесе слухъ, че турцитѣ сж преминали границата съ нѣколко табора и сж дошли вече близу до *Нови-ханъ*

Съ писмо бѣхме помолени отъ *Коритска* община да се притечемъ колкото се може по скоро на помощъ, защото тамъ нѣма народна войска; при тръгването имаше малко безредие, което задържа III Сръбско-македонска чета [? ! б. С.] отъ пжтуване, тя остана тукъ, ние тръгнахме, нашата I-а